

Procedura Ewakuacji Osób ze Szczególnymi Potrzebami

Marzec 2021

1.	Cel Procedury.....	4
2.	Przedmiot i zakres stosowania	4
3.	Podstawy Uruchomienia Procedury	4
4.	Ogólne zasady organizacji akcji ewakuacyjnej:	4
5.	Czynniki powodujące utrudnienia podczas ewakuacji ludzi:	6
5.1.	Toksyczne produkty rozkładu i spalania:	6
5.2.	Poruszanie się w warunkach zadymienia:	6
5.3.	Występowanie wysokich temperatur i płomienia:	8
5.4.	Zachowania się ludzi w warunkach zagrożenia:	8
5.5.	Ewakuacja i zjawisko paniki.....	9
6.	Osoby objęte procedurą	11
6.1	Osoby odpowiedzialne za ogłoszenie i realizację działań związanych z ewakuacją osób o ograniczonej zdolności poruszania.....	11
6.2	Osoby niepełnosprawne ruchowo: osoby niepełnosprawne ruchowo w ograniczonym zakresie poruszające się na wózku inwalidzkim, o kulach, z protezami nóg, rąk.	11
6.3	Osoby niedowidzące, niewidome:	12
6.4	Osoby niedosłyszące, niesłyszące:	13
6.5	Osoby z zaburzeniami psychicznymi:	14
7.	Sposoby postępowania wobec osób o ograniczonej zdolności poruszania.....	16
7.1	Elementy ułatwiające ewakuację osób z dysfunkcjami narządów ruchu	16
7.2	Elementy ułatwiające ewakuację osób z dysfunkcjami wzroku.....	17
7.3	Elementy ułatwiające ewakuację osób z dysfunkcjami słuchu.....	17
7.4	Elementy ułatwiające ewakuację osób z zaburzeniami psychicznymi.....	17
8.	Sposoby ewakuacji ludzi o ograniczonej zdolności poruszania się (w zależności od stopnia dysfunkcji i możliwości praktycznych)	18
8.1	Ewakuacja osoby poszkodowanej przez dwie osoby przy użyciu noszy.	18
8.2	Ewakuacja na krześle.	19
8.3	Ewakuacja osoby poszkodowanej chwytem kończynowym.....	19
8.4	Ewakuacja osoby poszkodowanej przez dwie osoby „na stołeczku”	19
8.5	Ewakuacja osoby poszkodowanej przez dwie osoby chwytem „huśtawkowym”	20
8.6	Ewakuacja osoby poszkodowanej przez jedną osobę chwytem „strażackim”.	20
8.7	Ewakuacja osoby poszkodowanej przez jedną osobę chwytem „tłumokowym”.	20
8.8	Ewakuacja osoby poszkodowanej przez jedną osobę chwytem na „barana”.	21
8.9	Ewakuacja osoby poszkodowanej sposobem wyprowadzania z pomocą:	21
9.	Znaki ochrony przeciwpożarowej zgodne z PN-EN ISO 7010:2011	22

Procedura Ewakuacji Osób ze Szczególnymi Potrzebami

10. Znaki bezpieczeństwa Ewakuacyjne zgodne z PN-EN ISO 7010:2011 24
11. Przykładowy sprzęt ratowniczy dla osób ze szczególnymi potrzebami 27

Procedurę opracowała

FUNDACJA AKADEMIA INNOWACJI NOVUM

ul. Dmowskiego 30B/2

05-270 Marki

Adres do korespondencji:

Skrytka pocztowa nr 105

05-500 Piaseczno

KRS:0000606291

NIP:7811924925

REGON: 363933130

e-mail: fundacjanovum@gmail.com

biuro@fain.com.pl

tel. 501231796

501771484

Procedura Ewakuacji Osób ze Szczególnymi Potrzebami

1. Cel Procedury

Zapewnienie sprawnego przygotowania i przeprowadzenia bezpiecznej ewakuacji osób ze szczególnymi potrzebami z budynku w sytuacji zagrożenia.

2. Przedmiot i zakres stosowania

Procedura określa tryb postępowania oraz uprawnienia i odpowiedzialność osób realizujących działania związane z ewakuacją osób o ograniczonej zdolności poruszania.

3. Podstawy Uruchomienia Procedury

- Pożar: ogłoszenie ewakuacji w sytuacji braku możliwości ugaszenia pożaru podręcznymi środkami gaśniczymi.
- Zamach o charakterze terrorystycznym: otrzymanie informacji o podłożeniu ładunku wybuchowego lub innego niebezpiecznego dla ludzi środka np.: substancji chemicznej, przejście budynku przez uzbrojoną osobę/osoby.
- Zagrożenie NSCH: zagrożenie ze strony uwolnienia niebezpiecznych środków chemicznych.
- Zagrożenie katastrofą budowlaną.
- Zagrożenie wybuchem gazu spowodowane awarią instalacji gazowej.
- Inne.

4. Ogólne zasady organizacji akcji ewakuacyjnej:

- w pomieszczeniach należy wyłączyć wszystkie urządzenia, które mogą stwarzać dodatkowe zagrożenia podczas prowadzonych działań ratowniczo-gaśniczych. Za wykonanie tych czynności odpowiedzialni są: wszyscy pracownicy,

Procedura Ewakuacji Osób ze Szczególnymi Potrzebami

- pracownicy mają obowiązek jak najkrótszą drogą kierując się wskazaniem znaków ewakuacyjnych, opuścić budynek i udać do miejsca zbiórki osób ewakuowanych, na które wyznacza się teren przed budynkiem. Opuszczając pomieszczenie pracownik powinien dokładnie sprawdzić, czy nikt w niej nie pozostał, pamiętając o tym, że niektóre osoby w sytuacji zagrożenia mogą ze strachu chować się pod biurkiem, za szafą lub pod zastoną. Powinien również zabrać ze sobą szczególnie ważne dokumenty
- wszystkie inne osoby przebywające na terenie jednostki po ogłoszeniu ewakuacji powinny opuścić budynek i udać się do miejsca zbiórki.
- w przypadku braku możliwości opuszczenia budynku ze względu na silne zadymienie dróg ewakuacyjnych lub wystąpienie innych czynników uniemożliwiających ewakuację znajdujące się na jego terenie osoby powinny pozostać w pomieszczeniach, uszczelnić wszystkie miejsca przedostawania się do tego pomieszczenia dymu i starać się powiadomić osoby przebywające na zewnątrz o konieczności udzielenia pomocy. W takiej sytuacji należy unikać otwierania okien, co może spowodować zwiększoną ilość tlenu i przyspieszyć rozwój pożaru jak również należy bezwzględnie zachować spokój i nie dopuścić do powstania paniki,
- kierujący akcją ewakuacyjną wyznacza osoby odpowiedzialne za przebieg ewakuacji, ponadto ustala ewentualną potrzebę ewakuacji sprzętu i mienia, określają w tym celu sposoby, kolejność i rodzaj ewakuowanego mienia,
- w pierwszej kolejności należy ewakuować osoby z tych pomieszczeń, w których powstał pożar, lub które znajdują się na drodze jego rozprzestrzeniania się oraz z takich, z których wyjścia mogą zostać odcięte przez pożar lub zadymienie. Następnie należy ewakuować osoby począwszy od najwyższych kondygnacji. Należy dążyć do tego, aby wśród ewakuowanych w pierwszej kolejności były osoby o ograniczonej zdolności poruszania się, natomiast zamykać strumień ruchu powinny osoby najbardziej sprawne. Podczas ewakuacji z pomieszczeń strumień ludzi należy kierować na poziome drogi ewakuacyjne (korytarze), a następnie zgodnie z kierunkami określonymi przez znaki ewakuacyjne na klatki schodowe i wyjścia poza obszar zagrożony lub na zewnątrz budynku,
- w przypadku zablokowania dróg ewakuacyjnych należy niezwłocznie dostępnymi

środkami np.; telefonicznie, bezpośrednio lub przy pomocy osób znajdujących się na zewnątrz odciętej strefy powiadomić kierownika akcji ewakuacyjnej. Ludzi odciętych od wyjścia, którzy znaleźli się w tej strefie należy zebrać w pomieszczeniu najbardziej oddalonym od źródła pożaru i w miarę posiadanych środków oraz istniejących warunków ewakuować od zewnątrz za pomocą urządzeń ratowniczych będących w posiadaniu jednostek Państwowej Straży Pożarnej,

- ewakuacja mienia nie może odbywać się kosztem sił i środków niezbędnych do ewakuacji i ratowania ludzi.
- ewakuację mienia należy rozpocząć od najcenniejszych urządzeń i dokumentacji,
- po zakończeniu ewakuacji należy sprawdzić czy wszyscy ludzie opuścili poszczególne pomieszczenia. W razie stwierdzenia nieobecności jakiejś osoby należy natychmiast ten fakt zgłosić dowódcy akcji ratowniczej,
- w przypadku przybycia jednostek PSP w trakcie akcji ewakuacyjnej, kierujący przebiegiem akcji zobowiązany jest do złożenia krótkiej informacji o przebiegu akcji a następnie podporządkowania się poleceniom dowódcy przybyłej jednostki

5. Czynniki powodujące utrudnienia podczas ewakuacji ludzi:

5.1. Toksyczne produkty rozkładu i spalania:

Powstają w warunkach pożaru w wyniku rozkładu termicznego materiałów wykończeniowych oraz elementów wyposażenia. Stanowią one największe niebezpieczeństwo dla życia ludzi, ponieważ często są bezbarwne i bezzapachowe. Szczególnie niebezpieczne są: tlenek węgla, cyjanowodór, czterochlorek węgla, fosgen. Nawet przy niewielkich stężeniach powodują silne zatrucie organizmu, niedotlenienie mózgu, zaburzenia w oddychaniu i utratę przytomności.

5.2. Poruszanie się w warunkach zadymienia:

Procedura Ewakuacji Osób ze Szczególnymi Potrzebami

Zadymienie pomieszczeń i dróg ewakuacyjnych - dym i znajdujące się w nim gazy pożarowe, które są produktami spalania rozprzestrzeniają się bardzo szybko i przenikają do odległych od miejsca pożaru części budynku poprzez otwory instalacyjne w ścianach i stropach, szczeliny w drzwiach, a także poprzez klatki schodowe łączące poszczególne kondygnacje. Dym jest często zwiastunem pożaru, którego źródło bywa ukryte lub niedostępne. Wpływa on drażniąco na drogi oddechowe wywołując kaszel i krztuszenie się, występuje łzawienie oczu, a z powodu małej przejrzystości utrudnione jest poruszanie się. Przebywanie ludzi w przestrzeni zadymionej stwarza psychozę lęku a nawet paniki w obawie zatrucia się, doznania obrażeń, załabnięcia lub śmierci. Gęstość zadymienia jest większa w górnej części pomieszczeń i na górnych kondygnacjach obiektu, gdzie dym przenika wraz z unoszącym się ciepłym powietrzem, nagrzanym w wyniku powstałego pożaru. Gęstość dymu może być tak duża, że niewidoczne stają się światła lamp zwieszonych pod stropami oraz znaki ewakuacyjne. Ponadto rozgrzane cząstki dymu są nośnikami ciepła, co powoduje, że dym na drodze swego rozprzestrzeniania może powodować zapalenie się znajdujących się tam materiałów palnych.

W większości przypadków dym gromadzi się w górnej części pomieszczenia, a w przypadku dużej intensywności spalania, strefa zadymienia może ulec dużemu obniżeniu tak, że obejmie większość kubatury pomieszczenia. Przy silnym zadymieniu należy poruszać się w pozycji pochylonej, jak najbliżej posadzki pomieszczenia lub korytarzy, a w ekstremalnych przypadkach poruszać się czołgając. Aby ułatwić oddychanie zaleca się stosowanie mokrej chustki lub kawałka tkaniny najlepiej zwilżonego wodą, która posłuży za filtr powietrza. W przestrzeni zadymionej pionowej tj. klatkach schodowych należy wchodzić na czworakach i w tej samej pozycji schodzić tyłem. Sposób ten zapewnia lepszą orientację, gdzie kończy się bieg schodów, szczególnie przy niedostatecznej widoczności. W przypadku poszukiwania w pomieszczeniu osób, które w nim pozostały, należy dokładnie sprawdzać miejsca, w których mogła schronić się osoba poszukiwana, a

więc pod biurkiem w szafie, za zasłonami, a nawet w miejscach, które pozornie wydawałyby się niemożliwe. W przypadku wystąpienia zagrożenia powodującego konieczność przeprowadzenia ewakuacji osób i mienia decyzję o jej podjęciu podejmuje kierownik lub jego zastępca. Decyzja o zarządzeniu ewakuacji musi uwzględniać informacje o zakresie ewakuacji, liczbie osób przewidzianych do ewakuacji, sposobach i kolejności opuszczania obiektu, a także musi określać drogi i kierunki oraz przewidywać możliwość zakwaterowania osób ewakuowanych w przypadku niesprzyjających warunków atmosferycznych.

5.3. Występowanie wysokich temperatur i płomienia:

Wysoka temperatura może powodować odcięcie dróg ewakuacyjnych. Jest naturalnym czynnikiem budzącym u ludzi strach, utrudnia lub uniemożliwia ewakuację, może powodować u ludzi zachowania nieracjonalne, niewspółmierne do realnego zagrożenia.

5.4. Zachowania się ludzi w warunkach zagrożenia:

Reakcja ludzi w chwili wykrycia pożaru jest bardzo zróżnicowana i zależy od wielu czynników tj: płeć, wiek, pora dnia, znajomość obiektu, stopień oświetlenia. Również różnice w reakcjach poszczególnych ludzi na widok płomieni, występowanie dymu oraz na dźwięki towarzyszące pożarowi powinny być brane pod uwagę przez osoby organizujące i kierujące ewakuacją. Pożar to wypadek nagły powodujący zakłócenie normalnego funkcjonowania obiektu. Normalną reakcją jednostki jest zaskoczenie spowodowane tym, że nie można z góry przewidzieć, kiedy i gdzie on wystąpi.

Zaskoczeniu może towarzyszyć przestraszony widokiem płomieni, dymem utrudniającym oddychanie i głosami przestraszonych ludzi. Jeżeli temu zjawisku nie będziemy przeciwdziałać może wystąpić panika, która jest sumarycznym przejawem zaskoczenia i przestachu oraz obawy o własne życie. Osoby ulegające panice tracą panowanie nad swoim działaniem, tłoczą się przy wyjściach, tratują się, mogą być nieświadomie agresywne. W takiej sytuacji kierowanie ich działaniem staje się właściwie niemożliwe.

5.5. Ewakuacja i zjawisko paniki

Szczególnego znaczenia nabiera zapobieganie skutkom paniki, której możliwość istnieje zawsze, nie tylko w przypadku powstania pożaru, wybuchu lub katastrofy, czy innego wypadku, ale i w przypadku niewielkiego zadymienia. Ludzie wchodzący w skład grupy ogarniętej paniką całkowicie tracą swoje indywidualne cechy osobowości i stają się elementem groźnego, niszczącego tłumu, który nie kieruje się żadnymi przesłankami logicznego myślenia i rzeczywistej oceny sytuacji. Grupa ogarnięta paniką może sparaliżować i uniemożliwić prowadzenie akcji ratowniczej i zorganizowanego działania. Może w ślepych instynktach szukania ratunku spotęgować zagrożenie własne, ratowników i przyczynić się do innych groźnych wypadków. Przeciwdziałanie panice jest niezmiernie trudne. Dokonać tego mogą tylko ludzie o dużej indywidualności i autorytecie wśród ogarniętych paniką.

Przykładami środków przeciwdziałania panice są:

- o osobisty przykład
- o zdecydowany nakaz
- o wykazanie nierealności niebezpieczeństwa
- o przeciwstawienie groźby większego niebezpieczeństwa
- o zagrożenie użyciem siły
- o użycie siły
- o unieszkodliwienie przywódcy paniki

Opanowanie tłumu ogarniętego paniką, prącego naprzód, jest bardziej możliwe do wykonania dla osób znajdujących się z tyłu tłumu, niż na jego czele. W czasie akcji ratowniczej najczęściej występują małe formy paniki, której ulegają grupy lub pojedyncze osoby, znajdujące się w rzeczywistym lub urojonym niebezpieczeństwie, tracąc poczucie rzeczywistości i podejmując nieprzemyślane, bezcelowe i niebezpieczne działanie, np. wyskakiwanie z okien

Procedura Ewakuacji Osób ze Szczególnymi Potrzebami

czy chowanie się w miejscach trudno dostępnych. Przybycie ratownika z zewnątrz powoduje przekonanie, że zagrożenie nie jest niebezpieczne i istnieją drogi ratunku

LP.	ETAPY EWAKUACJI	KOLEJNOŚĆ WYKONYWANIA CZYNNOŚCI	OSOBY ODPOWIEDZIALNE
1	Wezwanie jednostki straży pożarnej	Zawiadomienie telefoniczne 998 straż pożarną o zaistniałym pożarze z określeniem: • adres budynku objętego pożarem • gdzie się pali (podać piętro, nazwę pomieszczenia itp...) • co się pali, rodzaj materiałów • czy są zagrożeni ludzie • nazwisko zgłaszającego oraz numer telefonu, z którego dzwonimy.	Pracownik, który pierwszy zauważył pożar
2	Ogłoszenie rozpoczęcia ewakuacji	Ogłosić spokojnym głosem rozpoczęcie ewakuacji z określeniem czy opuszczamy dane piętro, budynek czy pomieszczenie. Do ogłoszenia ewakuacji należy wykorzystać telefony wewnętrzne.	Naczelnik/kierownik lub osoba wyznaczona
3	Przebieg ewakuacji	1. Przydzielenie zadań do wykonania, 2. Ustalenie kolejności i kierunków ewakuacji w zależności od występującego zagrożenia na kondygnacjach i w pomieszczeniach, pamiętając o tym, że w trakcie ewakuacji z wyższych kondygnacji budynku nie wolno korzystać z windy! 3. Wyznaczenie pracowników odpowiedzialnych za ewakuację osób i mienia z poszczególnych pomieszczeń, 4. Ustalenie dodatkowych warunków ewakuacji w sytuacji niekorzystnego rozwoju pożaru (zadymienie, wysoka temperatura) 5. Sprawdzenie pomieszczeń na piętrach czy	Naczelnik/kierownik lub osoba wyznaczona

Procedura Ewakuacji Osób ze Szczególnymi Potrzebami

		zostały opuszczone przez wszystkie osoby	
4	Oczekiwanie na przybycie jednostek straży pożarnej	1. Wyjść na zewnątrz budynku i oczekiwać na przyjazd jednostek straży pożarnej, 2. Udzielić informacji o zaistniałej sytuacji i podjętych dotychczas działaniach, 3. Wskazać miejsce pracy kierującego ewakuacją	Osoba wyznaczona
5	Gaszenie pożaru	Natychmiastowe podjęcie akcji gaśniczej przy użyciu podręcznego sprzętu gaśniczego	Wyznaczeni pracownicy
6	Ewakuacja mienia	1. Ewakuację mienia należy rozpocząć po zakończeniu ewakuacji ludzi w sytuacji, gdy jest ono zagrożone i sytuacja pożarowa pozwala na podjęcie takiego działania, 2. Kolejność ewakuacji określa się w zależności od występującego zagrożenia 3. Miejscem składowania ewakuowanego mienia będą place na zew. budynku zabezpieczone siłami policji	Przedstawiciel kierownictwa wspólnie z dowódcą akcji gaśniczej

6. Osoby objęte procedurą

- osoby odpowiedzialne za ewakuację,
- osoby o ograniczonej zdolności poruszania z dysfunkcjami narządów ruchu, wzroku, słuchu, zaburzeniami psychicznymi.

6.1 Osoby odpowiedzialne za ogłoszenie i realizację działań związanych z ewakuacją osób o ograniczonej zdolności poruszania.

6.2 Osoby niepełnosprawne ruchowo: osoby niepełnosprawne ruchowo w ograniczonym zakresie poruszające się na wózku inwalidzkim, o kulach, z protezami nóg, rąk.

Procedura Ewakuacji Osób ze Szczególnymi Potrzebami

- I. niepełnosprawność ruchowa występuje w wielu różnych formach. Może dotyczyć całego ciała lub poszczególnych jego części (rąk, nóg, kręgosłupa).
- II. sprawność fizyczna ograniczona,
- III. utrudniony lub całkowity brak możliwości samodzielnego poruszania się
- IV. konieczność przenoszenia na rękach lub stosowania wózków i noszy podczas transportu,
- V. konieczność doboru dróg ewakuacji, dostępnych np. dla wózków,
- VI. lęk przed pośpiesznym i nie zawsze wykonywanym konwencjonalnymi metodami transportem,
- VII. często znaczna waga osób,
- VIII. pełny i stały kontakt z otoczeniem za pomocą wszystkich receptorów,
- IX. brak utrudnień w komunikowaniu się z ratownikiem, możliwy kontakt wzrokowy i głosowy,
- X. konieczna pomoc ratowników podczas ewakuacji.

6.3 Osoby niedowidzące, niewidome:

- I. sprawność fizyczna i umysłowa, możliwy kontakt głosowy,
- II. nigdy nie widziały ognia, pogorzeliska, sprzętu ratowniczego,
- III. brak reakcji na wizualne efekty towarzyszące katastrofom,
- IV. brak reakcji ochronnych na zagrożenia niesłyszalne i bezwonne,
- V. brak reakcji na napisy i znaki ostrzegawcze,
- VI. niemożność poruszania się bez przewodnika w terenie nieznanym lub znanym, lecz o zmienionej charakterystyce,
- VII. stres i panika po wyczuciu za pomocą dotyku,

- VIII. chęć ewakuacji trasą dobrze sobie znaną, bez względu na jej dostępność,
- IX. ufność w stosunku do osób widzących i dokładne wykonywanie ich poleceń głosowych,
- X. dotyk, słuch, węch i smak kompensują brak wzroku, również przy rozpoznawaniu zagrożeń,
- XI. konieczna pomoc ratowników podczas ewakuacji.

6.4 Osoby niedosłyszące, niesłyszące:

- I. niemożność zbiorowego informowania o zagrożeniu za pomocą syren, głośników, odbiorników rtv, a także osób niosących pomoc,
- II. konieczność rozmów migowych i czytania z ust - prowadzonych prawie indywidualnie,
- III. nieznanomość języka migowego wśród większości społeczeństwa, a także wśród ratowników, co np. utrudnia przekazywanie informacji o obecności innych zagrożeń,
- IV. niemożność lub kłopoty w uzyskaniu informacji o stanie zdrowia,
- V. utrudniony lub wręcz niemożliwy kontakt w ciemności i zadymieniu,
- VI. sprawność fizyczna umożliwia samodzielne poruszanie się samodzielne wykonywanie zalecanych i zademonstrowanych czynności,
- VII. wyostrzone receptory wzroku, węchu i dotyku kompensują brak słuchu.
- VIII. konieczna pomoc ratowników podczas ewakuacji.

6.5 Osoby z zaburzeniami psychicznymi:

W przypadku osób niepełnosprawnych intelektualnie wyróżniamy cztery stopnie niepełnosprawności.

Ich charakterystyka prezentuje się następująco:

- ❖ **Niepełnosprawność w stopniu lekkim** charakteryzuje się wolnym tokiem spostrzegania, które jest nieprecyzyjne. Osoby z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim mają trudność w wyróżnianiu szczegółów. Posługują się uwagą dowolną, którą dobrze koncentrują na materiale konkretnym, natomiast na materiale abstrakcyjnym uwaga jest słabo koncentrowana. Dominuje myślenie konkretno-obrazowe. Problemy z abstrahowaniem, uogólnieniem, czy wnioskowaniem. Posługują się pamięcią mechaniczną „zdarzają się przypadki wybitnie dobrej pamięci fotograficznej¹”. Posiadają słabą pamięć logiczną i dowolną. Uczą się wolno, często bez zrozumienia treści, na pamięć. Mowa opóźniona, pojedyncze wyrazy około 3 roku życia, zdania w wieku 5-6 lat. Częste wady wymowy, Mały zasób słownictwa i powtarzające się agramatyzmy. Bardzo dobrze opanowane czynności samoobsługowe. Słaby krytycyzm oraz ograniczona zdolność do samokontroli w szczególności w stosunku do opanowania popędów, emocji i dążeń. Utrudnione przystosowane społeczne, które mimo wszystko umożliwia podjęcie pracy zawodowej i samodzielne życie.²
- ❖ **Niepełnosprawność w stopniu umiarkowanym** charakteryzuje się niedokładnym wolnym spostrzeganiem. Dominuje uwaga mimowolnej, której koncentracja jest słaba i ma wąski zakres. Pamięć natomiast jest krótkotrwała i głównie mechaniczna. Dominuje myślenie konkretno-obrazowe w wyniku, czego występują trudności w zrozumieniu i tworzeniu pojęć abstrakcyjnych. Uboga mowa polegająca na konstrukcji zdań prostych. U osób z umiarkowanym upośledzeniem widoczne są potrzeby psychiczne oraz potrzeby kontaktów społecznych. Osoby te na ogół potrafią wykonywać proste prace domowe i zarobkowe jak również mają opanowane czynności samoobsługowe.

Procedura Ewakuacji Osób ze Szczególnymi Potrzebami

- ❖ **Niepełnosprawność w stopniu znacznym** wyróżnia ją niedokładne i bardzo wolne spostrzeganie. Występuje tylko uwaga mimowolna, której skupienie może nastąpić jedynie na silnych interesujących bodźcach. Pamięć jest ograniczona i krótkotrwała. Inteligencja sensoryczno-motoryczna. Mowa uboga, jedynie zadania proste dwuwyrazowe, w których występują liczne wady składniowe, czy znaczeniowe. Widoczne są potrzeby psychiczne i społeczne, występują oznaki przywiązania się do zarówno do ludzi jak i do przedmiotów. Osoby z niepełnosprawnością w stopniu znacznym często wykonują czynności samoobsługowe, samodzielnie poruszają się w znanych rejonach, jak i wykonują proste prace domowe i zarobkowe.
- ❖ **Niepełnosprawność w stopniu głębokim** cechuje się dużym zróżnicowaniem. U osób upośledzonych może występować całkowity brak percepcji, uwagi mimowolnej i pamięci do ich częściowego występowania. Mowę zastępują nieartykułowane dźwięki, czasem pojedyncze słowa. Charakterystyczne dla tego stopnia niepełnosprawności jest odczuwanie przez osoby prostych emocji zadowolenia i niezadowolenia oraz częste wahania nastroju. Jest całkowity brak czynności regulujących- osoby żyją chwilą. Mogą nauczyć się prostych czynności. Jednak nie potrafią żyć samodzielnie, przez co wymagają stałej opieki.

Osoby z zaburzeniami psychicznymi: zaburzenia polegają na utracie umiejętności odpowiedniej reakcji na bodźce oraz współistnienia z resztą środowiska.

- I. osoby z zaburzeniami psychicznymi mają różne osobowości i różne sposoby radzenia sobie ze swoją niepełnosprawnością
- II. kłopoty ze zrozumieniem i z przyswajaniem poleceń przekazywanych szybko, głośno, niezrozumiale i tonem rozkazującym,
- III. agresja wobec otoczenia, osób i przedmiotów,
- IV. brak tolerancji w stosunku do osób nieznanych, obcych,
- V. tendencja do ciągłego powtarzania tych samych czynności, zwłaszcza w sytuacjach pobudzenia emocjonalnego,
- VI. niezwykła ciekawość i chęć uczestniczenia w nowych sytuacjach, co może prowadzić do wchodzenia w strefę bezpośredniego zagrożenia ich zdrowia i życia,
- VII. barykadowanie pomieszczeń, krycie się, używanie siły fizycznej,

- VIII. chwilowe zaniki świadomości, podczas których w żaden sposób nie można nawiązać kontaktu z chorym,
- IX. często znaczna waga i niedołążność,
- X. normalna sprawność fizyczna umożliwia wykonywanie czynności ewakuacyjnych,
- XI. stosunkowo duże posłuszeństwo wobec poleceń znanego opiekuna, wychowawcy, członka rodziny,
- XII. możliwość wykorzystania znajomości, przyzwyczajień i upodobań poszczególnych chorych przy wykonywaniu czynności ewakuacyjnych,
- XIII. stosunkowo chętnie podchwytyją czynności wykonywane przez innych lub przywódcę grupy.

Zmiany zachodzące w szybkim tempie związane z zagrożeniem i ewakuacją wśród wymienionych grup osób mogą powodować dezorientację, panikę, stres, niechęć lub niemożność działania.

7. Sposoby postępowania wobec osób o ograniczonej zdolności poruszania.

7.1 Elementy ułatwiające ewakuację osób z dysfunkcjami narządów ruchu

- wykorzystaj pełny i stały kontakt z otoczeniem za pomocą wszystkich receptorów,
- uspokój,
- wydaj polecenia,
- bądź stanowczy,
- wskaż kierunek ewakuacji,
- pomóż w ewakuacji.

Procedura Ewakuacji Osób ze Szczególnymi Potrzebami

7.2 Elementy ułatwiające ewakuację osób z dysfunkcjami wzroku

- zanim nawiążesz kontakt fizyczny, uprzedź o tym osobę niewidomą. Wymień swoje imię i powiedz co się dzieje,
- osoby niewidome korzystają ze swoich rąk do utrzymywania równowagi, więc jeśli chcesz taką osobę poprowadzić, zaproponuj jej swoje ramię, zamiast chwycić ją za rękę,
- idąc opisz otoczenie i wskazuj przeszkody, np. schody w górę, w dół,
- jeśli chcesz ostrzec osobę niewidomą, zrób to w sposób konkretny. Sam okrzyk „uwaga!” nie pozwoli jej zorientować się, czy ma się zatrzymać, uciekać, pochylić czy coś przeskoczyć.

7.3 Elementy ułatwiające ewakuację osób z dysfunkcjami słuchu

- zanim zaczniesz mówić do osoby niesłyszącej lub niedosłyszącej, upewnij się że na ciebie patrzy. W zależności od sytuacji możesz zamachać ręką, dotknąć jej ramienia,
- mów z twarzą zwróconą w kierunku rozmówcy,
- jeżeli osoba niesłysząca lub niedosłysząca nie zrozumie któregoś zdania, nie powtarzaj go, a ujmij to, co chcesz powiedzieć inaczej.

7.4 Elementy ułatwiające ewakuację osób z zaburzeniami psychicznymi

- traktuj każdą osobę jako indywidualną jednostkę,
- wykorzystaj fakt, że osoby chętnie podchwytyją czynności wykonywane przez

innych lub przywódcę grupy.

Przedstawiony sposób ewakuacji jest podstawowym jej wariantem, który w zależności od rozwoju sytuacji, miejsca i rozmiaru zagrożenia może ulec zmianie, i w zależności od którego trzeba będzie podjąć właściwe działania. W tym celu powinien być wyznaczony KDR, który na bieżąco będzie podejmował decyzje.

Pomimo wyznaczenia osób odpowiedzialnych mogą zaistnieć sytuacje, w których osoby odpowiedzialne za przydzielony im zakres ewakuacji będą nieobecne lub będą wykonywały inne zadania. Dlatego też należy regularnie przeprowadzać szkolenia z zakresu ochrony ppoż oraz ćwiczenia z zakresu ewakuacji i użycia środków gaśniczych aby każda osoba odpowiedzialna za nadzór i przynależny jej zakres obowiązków mogła poradzić sobie różnych sytuacjach zagrożenia pożarowego

8. Sposoby ewakuacji ludzi o ograniczonej zdolności poruszania się (w zależności od stopnia dysfunkcji i możliwości praktycznych)

8.1 Ewakuacja osoby poszkodowanej przez dwie osoby przy użyciu noszy.

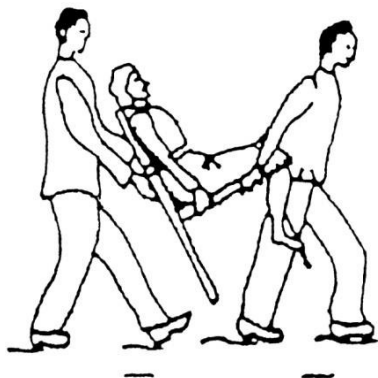
Bardzo ważnym elementem tego sposobu ewakuacji jest prawidłowe ułożenie osoby poszkodowanej oraz zapięcie pasów.

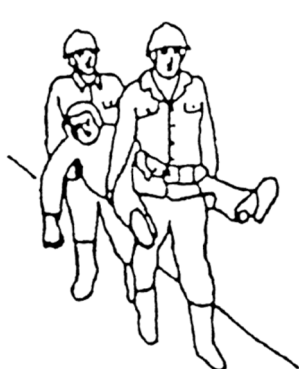
Procedura Ewakuacji Osób ze Szczególnymi Potrzebami

8.2 Ewakuacja na krześle.

Ten sposób przenoszenia można stosować wszędzie tam, gdzie niemożliwe jest operowanie noszami np. w ciasnych i krętych korytarzach, klatkach schodowych itp.

8.3 Ewakuacja osoby poszkodowanej chwytem kończynowym.

Jeden z ratujących chwyta ewakuowanego pod pachy, stojąc od strony jego głowy, a drugi pod kolana, stojąc tyłem do ratowanego.

8.4 Ewakuacja osoby poszkodowanej przez dwie osoby „na stołeczku”.

Ratownicy odpowiednim chwytem rąk tworzą „stołeczek”, na który siada ratowany trzymając ratowników za szyję. Ratownicy lekko zwrócenii do siebie, ukośnie do kierunku ewakuacji, wynoszą rannego.

Procedura Ewakuacji Osób ze Szczególnymi Potrzebami

8.5 Ewakuacja osoby poszkodowanej przez dwie osoby chwytem „huśtawkowym”.

Ratownicy chwytają się za ręce „zewnętrznie”, wkładając je pod siedzenie ratowanego. Rękami „wewnętrznymi” po wzajemnym uchwycie na wysokości łokcia zabezpieczają ratowanego od tyłu, tworząc wsparcie na wysokości górnej części jego pleców.

8.6 Ewakuacja osoby poszkodowanej przez jedną osobę chwytem „strażackim”.

Ratowany po odpowiednim chwycie wstępnym wykonanym przez ratującego, znajduje się w poprzecznym ułożeniu, zwisając na jego barkach. Ratujący ma jedną rękę przełożoną pomiędzy nogami ratowanego, trzymając go za rękę na wysokości nadgarstka, druga ręka ratowanego zwisa swobodnie z tyłu. Ratujący ma również drugą rękę wolną i może jej użyć np. do otwierania pomieszczeń, likwidacji przeszkód itp.

8.7 Ewakuacja osoby poszkodowanej przez jedną osobę chwytem „tłumokowym”.

Ratowany zakłada ręce od tyłu przez ramiona ratownika, aby zwisały one na piersi ratującego. Ciało powinno spoczywać na plecach ratownika w taki sposób, aby nogi nie dotykały ziemi. W określonych wypadkach ratujący przytrzymuje ręce przenoszonego. Może też czynić to jedną ręką, używając drugiej do lepszego ułożenia i przytrzymywania ratowanego na plecach lub złapania się

Procedura Ewakuacji Osób ze Szczególnymi Potrzebami

poręczy np. przy schodzeniu po schodach klatki schodowej.

8.8 Ewakuacja osoby poszkodowanej przez jedną osobę chwytem na „barana”.

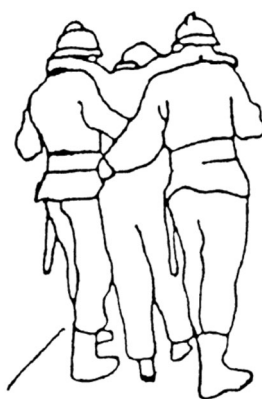

Ratowany leży na plecach ratownika i przytrzymuje się rękami za jego szyję. Ratujący podchwytuje pod kolana przytrzymuje ratowanego w ten sposób, aby środek ciężkości ratowanego znajdował się na wysokości krzyża ratującego. Ratownik jest lekko pochylony do przodu

8.9 Ewakuacja osoby poszkodowanej sposobem wyprowadzania z pomocą:

- jednej osoby:

- dwóch osób:

Tym sposobem są ewakuowane osoby, które mogą się poruszać przy pomocy innych osób.

9. Znaki ochrony przeciwpożarowej zgodne z PN-EN ISO 7010:2011

	Standard: ISO 7010:2011 Kategoria: Ochrona przeciwpożarowa Nazwa: Gaśnica Funkcja: Wskazuje miejsce, w którym znajduje się gaśnica
	Standard: ISO 7010:2011 Kategoria: Ochrona przeciwpożarowa Nazwa: Hydrant wewnętrzny Funkcja: Wskazuje miejsce, w którym znajduje się wąż pożarniczy
	Standard: ISO 7010:2011 Kategoria: Ochrona przeciwpożarowa Nazwa: Drabina pożarowa Funkcja: Wskazuje miejsce, w którym znajduje się drabina, którą można używać wyłącznie do gaszenia pożaru
	Standard: ISO 7010:2011 Kategoria: Ochrona przeciwpożarowa Nazwa: Zestaw sprzętu ochrony przeciwpożarowej Funkcja: Wskazuje miejsce, w którym znajduje się sprzęt pożarniczy
	Standard: ISO 7010:2011 Kategoria: Ochrona przeciwpożarowa Nazwa: Alarm pożarowy Funkcja: Wskazuje miejsce, w którym znajduje się przycisk alarmowy
	Standard: ISO 7010:2011 Kategoria: Ochrona przeciwpożarowa Nazwa: Telefon alarmowania pożarowego Funkcja: Wskazuje miejsce, w którym znajduje się telefon alarmowy
	Standard: ISO 7010:2011 Kategoria: Ochrona przeciwpożarowa Nazwa: Instalacja gaszenia gazem Funkcja: Wskazuje lokalizację stałej baterii gaśniczej

Procedura Ewakuacji Osób ze Szczególnymi Potrzebami

	Standard: ISO 7010:2011 Kategoria: Ochrona przeciwpożarowa Nazwa: Wózek gaśniczy Funkcja: Wskazuje lokalizację gaśnicy na kółkach
	Standard: ISO 7010:2011 Kategoria: Ochrona przeciwpożarowa Nazwa: Przenośny agregat piany Funkcja: Wskazuje lokalizację przenośnej gaśnicy pianowej
	Standard: ISO 7010:2011 Kategoria: Ochrona przeciwpożarowa Nazwa: Aplikator mgły wodnej Funkcja: Wskazuje lokalizację aplikatora mgły wodnej
	Standard: ISO 7010:2011 Kategoria: Ochrona przeciwpożarowa Nazwa: Stała instalacja gaśnicza Funkcja: Wskazuje lokalizację stałej instalacji gaśniczej
	Standard: ISO 7010:2011 Kategoria: Ochrona przeciwpożarowa Nazwa: Stałe Urządzenia Gaśnicze Wodne Funkcja: Wskazuje lokalizację stałej instalacji gaśniczej wodnej
	Standard: ISO 7010:2011 Kategoria: Ochrona przeciwpożarowa Nazwa: Stacja spustowa Funkcja: Wskazuje położenie stacji zdalnego zwalniania
	Standard: ISO 7010:2011 Kategoria: Ochrona przeciwpożarowa Nazwa: Monitor pożaru Funkcja: Wskazuje lokalizację miejsca monitorowania pożaru
	Standard: ISO 7010:2011 Kategoria: Ochrona przeciwpożarowa Nazwa: Koc gaśniczy Funkcja: Wskazuje miejsce, w którym znajduje się koc gaśniczy

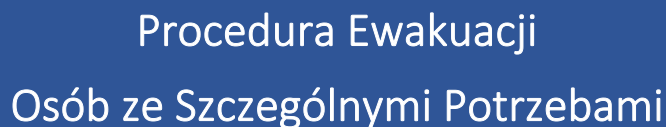

10. Znaki bezpieczeństwa Ewakuacyjne zgodne z PN-EN ISO 7010:2011

	Standard: ISO 7010:2011 Kategoria: Znaki Środków Ewakuacji Nazwa: Wyjście ewakuacyjne (lewostronne) Funkcja: Oznaczenie drogi ewakuacyjnej do obszaru bezpiecznego Do podania informacji o kierunku stosowany jest znak uzupełniający ze strzałką
	Standard: ISO 7010:2011 Kategoria: Znaki Środków Ewakuacji Nazwa: Wyjście ewakuacyjne (prawostronne) Funkcja: Oznaczenie drogi ewakuacyjnej do obszaru bezpiecznego Do podania informacji o kierunku stosowany jest znak uzupełniający ze strzałką
	Standard: ISO 7010:2011 Kategoria: Znaki Środków Ewakuacji Nazwa: Strzałka kierunek ewakuacji Funkcja: Do wyznaczania kierunku ewakuacji (strzałka może być obrócona o wielokrotność kąta 90st. w stosunku do pionu. Znak ten ma zastosowanie wyłącznie jako znak uzupełniający. Przykłady stosowania znaku:
	Standard: ISO 7010:2011 Kategoria: Znaki Środków Ewakuacji Nazwa: Strzałka o nachyleniu 45st. kierunek ewakuacji Funkcja: Do wyznaczania kierunku ewakuacji (strzałka może być obrócona o wielokrotność kąta 90st. w stosunku do 45st. Znak ten ma zastosowanie wyłącznie jako znak uzupełniający. Przykłady stosowania znaku:
	Standard: ISO 7010:2011 Kategoria: Znaki Środków Ewakuacji Nazwa: Miejsce zbiórki do ewakuacji Funkcja: Oznaczenie bezpiecznego punktu zbiórki do ewakuacji

Procedura Ewakuacji Osób ze Szczególnymi Potrzebami

	Standard: ISO 7010:2011 Kategoria: Znaki Środków Ewakuacji Nazwa: Prysznic do przemywania oczu Funkcja: Wskazuje miejsce, w którym znajduje się prysznic do przemywania oczu
	Standard: ISO 7010:2011 Kategoria: Znaki Środków Ewakuacji Nazwa: Prysznic bezpieczeństwa Funkcja: Wskazuje miejsce, w którym znajduje się prysznic bezpieczeństwa.
	Standard: ISO 7010:2011 Kategoria: Znaki Środków Ewakuacji Nazwa: Nosze Funkcja: Wskazuje miejsce, w którym znajdują się nosze
	Standard: ISO 7010:2011 Kategoria: Znaki Środków Ewakuacji Nazwa: Walizka medyczna Funkcja: Wskazuje lokalizację walizki medycznej
	Standard: ISO 7010:2011 Kategoria: Znaki Środków Ewakuacji Nazwa: Resuscytator z tlenem Funkcja: Wskazuje lokalizację resuscytatora tlenu

11. Przykładowy sprzęt ratowniczy dla osób ze szczególnymi potrzebami

Zaleca się zakupienie krzeseł ewakuacyjnych i wyposażenie w nie obiekty użyteczności publicznej

<http://www.dowan.com.pl/oferta/evacchair/>

Procedura Ewakuacji Osób ze Szczególnymi Potrzebami

PASY BEZPIECZEŃSTWA
pasy Fastex zapewniają
bezpieczeństwo przewożonej osoby

WYPROFILOWANE SIEDZISKO
dla komfortu pasażera

**REGULOWANE UCHWYTY
PRZY STOPACH**
gwarancja ergonomicznego
przenoszenia

SKŁADANY PODNÓŻEK
zapewnia dodatkowe
bezpieczeństwo oraz stabilność

**REGULOWANY
GÓRNY UCHWYT**
zapewniający ratownikowi
pełną kontrolę nad krzesłem

**REGULOWANY
UCHWYT PRZY GŁOWIE**
dla zapewnienia naturalnej
postawy ciała ratownika
podczas przenoszenia

SYSTEM STAIR-TREAD
z paskiem trakcyjnym
wzmocnionym Kevlarem

OPCJONALNIE DOSTĘPNY PAS AGRESIVE STAIR-TREAD
pas Agressive Stair-TREAD został zaprojektowany, aby ulepszyć skuteczność systemu Stair-TREAD na schodach o gładkich powierzchniach, z zaokrąglonymi stopniami. Aby sprawdzić, czy pas Agressive Stair TREAD będzie dla Ciebie właściwym wyborem, proszę porównaj specyfikacje pasa Agressive Stair TREAD na www.strykerevacuation.com lub skontaktuj się ze specjalistą BHP.

<https://www.adpla.pl/pl/oferta/krzeslo-ewakuacyjne-transportowe-i-ratunkowe.php>

